

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 5ης Ιουλίου 2018*

«Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 – Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας – Άρθρα 17, 18, 23 και 24 – Προδικαστική διαδικασία διεθνούς προστασίας η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη σε κράτος μέλος – Υποβολή νέας αιτήσεως σε άλλο κράτος μέλος – Μη εμπρόθεσμη υποβολή αιτήματος εκ νέου αναλήψεως – Παράδοση του οικείου προσώπου προς άσκηση ποινικής δίωξης»

Στην υπόθεση C-213/17,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (περιφερειακό δικαστήριο Χάγης, με τόπο συνεδριάσεως το Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) με απόφαση της 20ής Απριλίου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 25 Απριλίου 2017, στο πλαίσιο της δίκης

X

κατά

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský, M. Safjan, D. Šváby και M. Βηλαρά, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 1ης Φεβρουαρίου 2018,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο X, εκπροσωπούμενος από τους I. J. M. Oomen και F.L.M. van Haren, advocaten,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. K. Bulterman, M. A. M. de Ree και M. L. Noort, καθώς και από τον J. Langer,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze και R. Kanitz,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

- η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Z. Fehér, G. Κοός και G. Tornyai,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τη M. Κοντού-Durande και από τον G. Wils,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 13ης Ιουνίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφος 1, του άρθρου 18, παράγραφος 2, του άρθρου 23, παράγραφος 3, και του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31, στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο III).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του X, Πακιστανού υπηκόου, και του Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (υφυπουργού Ασφάλειας και Δικαιοσύνης, Κάτω Χώρες, στο εξής: υφυπουργός), σχετικά με αποφάσεις του υφυπουργού οι οποίες διατάσσουν τη μεταφορά του X στην Ιταλία, επιβάλλοντάς του να εγκαταλείψει άμεσα τις Κάτω Χώρες, και με τις οποίες απορρίπτεται η αίτηση προσωρινής άδειας διαμονής την οποία υπέβαλε ο X βάσει της νομοθεσίας περί ασύλου.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 1560/2003

- 3 Το παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ 2003, L 222, σ. 3), όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 118/2014 της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 39, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 1560/2003), περιλαμβάνει καταλόγους αποδεικτικών στοιχείων και εμμέσων αποδείξεων αναγκαίων για την εφαρμογή του κανονισμού Δουβλίνο III.
- 4 Το παράρτημα III του κανονισμού αυτού περιλαμβάνει ένα «τυποποιημένο έντυπο για τα αιτήματα εκ νέου ανάληψης».

Ο κανονισμός Δουβλίνο III

- 5 Οι αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 του κανονισμού Δουβλίνο III αναφέρουν τα εξής:
 - (4) Τα συμπεράσματα του Τάμπερε προσδιόρισαν [...] ότι το [ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου] θα πρέπει να περιλαμβάνει, σε μία βραχυχρόνια προοπτική, ένα σαφή και λειτουργικό καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων ασύλου.

(5) Μια τέτοια μέθοδος θα πρέπει να θεμελιώνεται σε αντικειμενικά και δίκαια κριτήρια τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Θα πρέπει, ιδίως, να επιτρέπει τον ταχύ προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο, προκειμένου να κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες χορήγησης διεθνούς προστασίας και να μην διακυβεύεται ο στόχος της ταχύτητας κατά την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας.»

6 Το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 3, παράγραφος 1, κάθε κράτος μέλος δύναται να αποφασίζει να εξετάζει αίτηση διεθνούς προστασίας που έχει κατατεθεί από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, ακόμη και αν δεν είναι υπεύθυνο για την εξέταση δυνάμει των κριτηρίων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

Το κράτος μέλος που αποφασίζει να εξετάσει αίτηση διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο καθίσταται το υπεύθυνο κράτος μέλος και αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις που συνδέονται με αυτήν την ευθύνη. [...]

[...]»

7 Το άρθρο 18 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Το υπεύθυνο κράτος μέλος υποχρεούται:

[...]

β) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, αιτούντα η αίτηση του οποίου τελεί υπό εξέταση και ο οποίος έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει τίτλο διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους,

γ) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα ο οποίος ανακάλεσε την υπό εξέταση αίτησή του και έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους χωρίς τίτλο διαμονής,

δ) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα του οποίου η αίτηση απερρίφθη και ο οποίος έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει τίτλο διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

2. Στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β), το υπεύθυνο κράτος μέλος εξετάζει ή ολοκληρώνει την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας που έκανε ο αιτών.

[...]

Στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 στοιχείο δ), όταν η αίτηση απορρίπτεται πρωτοδίκως μόνο, το υπεύθυνο κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει ή είχε δυνατότητα πραγματικής προσφυγής, σύμφωνα με το άρθρο 46 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60)].»

8 Το άρθρο 23, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Όταν ένα κράτος μέλος στο οποίο ένα πρόσωπο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), έχει υποβάλει νέα αίτηση διεθνούς προστασίας, θεωρεί ότι είναι υπεύθυνο άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 5, και το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), μπορεί να υποβάλει στο εν λόγω κράτος μέλος αίτημα εκ νέου ανάληψης του εν λόγω προσώπου.

2. Το αίτημα εκ νέου ανάληψης υποβάλλεται το ταχύτερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση εντός δύο μηνών από την παραλαβή της σύμπτωσης Eurodac [...]

Αν το αίτημα εκ νέου αναλήψεως βασίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία διαφορετικά από τα στοιχεία που ελήφθησαν από το σύστημα Eurodac, αποστέλλεται στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2.

3. Όταν το αίτημα εκ νέου ανάληψης δεν υποβάλλεται εντός των προθεσμιών της παραγράφου 2, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας είναι το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η νέα αίτηση.»

9 Το άρθρο 24 του κανονισμού Δουβλίνο III προβλέπει τα εξής:

«1. Όταν κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) διαμένει χωρίς τίτλο διαμονής και στο οποίο δεν έχει υποβληθεί νέα αίτηση διεθνούς προστασίας θεωρεί ότι άλλο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 5 και το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), δύναται να ζητήσει από το άλλο κράτος μέλος να αναλάβει εκ νέου το εν λόγω πρόσωπο.

[...]

5. Το αίτημα εκ νέου ανάληψης προσώπου το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) υποβάλλεται με τη χρήση υποδείγματος και συμπεριλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία ή έμμεσες αποδείξεις όπως περιγράφονται στους δύο καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 και/ή συναφή στοιχεία από τις δηλώσεις του προσώπου που επιτρέπουν στις αρχές του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να επαληθεύει κατά πόσον είναι υπεύθυνο το κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό.

Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καταρτίζει και επανεξετάζει τακτικά δύο καταλόγους προσδιορίζοντας τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία και έμμεσες αποδείξεις σύμφωνα με τα κριτήρια που θεσπίζονται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β) και καθορίζει ενιαίους όρους για την προετοιμασία και την υποβολή αιτημάτων εκ νέου ανάληψης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 44 παράγραφος 2.»

10 Το άρθρο 25, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προβαίνει στις απαραίτητες επαληθεύσεις και αποφαινεται σχετικά με το αίτημα εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου το ταχύτερο δυνατόν και, σε κάθε περίπτωση, όχι αργότερα από ένα μήνα από την ημερομηνία κατά την οποία παρελήφθη το αίτημα. Όταν το αίτημα βασίζεται σε στοιχεία λαμβανόμενα από το σύστημα Eurodac, η προθεσμία αυτή μειώνεται σε δύο εβδομάδες.»

Η οδηγία 2013/32

11 Το άρθρο 46, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32 προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αιτούντες να έχουν δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου κατά των ακόλουθων αποφάσεων:

α) απόφαση επί της αιτήσεως διεθνούς προστασίας [...]».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

12 Ο X υπέβαλε για πρώτη φορά αίτηση διεθνούς προστασίας στις Κάτω Χώρες στις 23 Μαρτίου 2011. Ο υφυπουργός απέρριψε το εν λόγω αίτημα με απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2011. Οι προσφυγές που ασκήθηκαν κατά της απόφασεως αυτής απορρίφθηκαν τελεσιδίκως από τα αρμόδια δικαστήρια.

13 Στις 4 Ιουνίου 2014, ο X υπέβαλε δεύτερη αίτηση διεθνούς προστασίας στις Κάτω Χώρες. Ο υφυπουργός απέρριψε το εν λόγω αίτημα με απόφαση της 11ης Ιουνίου 2014. Κατά της αποφάσεως αυτής ασκήθηκε προσφυγή η οποία απορρίφθηκε στις 7 Ιουλίου 2014 από το Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (περιφερειακό δικαστήριο Χάγης, με τόπο συνεδριάσεως το Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες). Ο X άσκησε ένδικο μέσο κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Raad van State (Συμβουλίου της Επικρατείας, Κάτω Χώρες).

14 Στις 28 Σεπτεμβρίου 2014, ο X εγκατέλειψε τις Κάτω Χώρες, όπου είχε κατηγορηθεί για έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας.

15 Στις 23 Οκτωβρίου 2014 ο X υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας στην Ιταλία.

16 Στις 30 Ιανουαρίου 2015, οι ιταλικές αρχές παρέδωσαν τον X στις ολλανδικές αρχές, κατ' εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, προκειμένου να του ασκηθεί ποινική δίωξη.

17 Δεδομένου ότι κατόπιν έρευνας στο σύστημα «Eurodac» προέκυψε ότι ο ενδιαφερόμενος είχε ήδη υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας στην Ιταλία, ο υφυπουργός ζήτησε από τις ιταλικές αρχές, στις 5 Μαρτίου 2015, να αναλάβουν εκ νέου τον X, δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III.

18 Ελλείψει απαντήσεως από τις ιταλικές αρχές στο εν λόγω αίτημα εκ νέου αναλήψεως, ο υφυπουργός διέταξε, με απόφαση που εξέδωσε στις 24 Μαρτίου 2015, τη μεταφορά του X στην Ιταλία, καθώς και την άμεση απομάκρυνσή του από τις Κάτω Χώρες.

19 Στις 30 Μαρτίου 2015, οι ιταλικές αρχές αποδέχθηκαν το αίτημα εκ νέου αναλήψεως του X.

20 Την 1η Απριλίου 2015, ο X άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως της 24ης Μαρτίου 2015 περί μεταφοράς του και ζήτησε από το Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (περιφερειακό δικαστήριο Χάγης, με τόπο συνεδριάσεως το Άμστερνταμ) τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων. Με απόφαση της 21ης Απριλίου 2015 η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων έγινε δεκτή και απαγορεύθηκε στον υφυπουργό η μεταφορά του X στην Ιταλία έως την παρέλευση τεσσάρων εβδομάδων από την απόφαση που θα εκδιδόταν επί της προσφυγής του X.

21 Στις 19 Μαΐου 2015, ο X υπέβαλε νέα αίτηση διεθνούς προστασίας στις Κάτω Χώρες. Με απόφαση της 21ης Μαΐου 2015, ο υφυπουργός απέρριψε την εν λόγω αίτηση, κρίνοντας ότι είχε ήδη αποδειχθεί ότι υπεύθυνη για την εξέταση της αιτήσεως διεθνούς προστασίας του X ήταν η Ιταλική Δημοκρατία. Ο X άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

- 22 Στις 7 Αυγούστου 2015, το Raad van State (Συμβούλιο της Επικρατείας) απέρριψε το ένδικο μέσο που είχε ασκήσει ο X κατά της αποφάσεως του Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (περιφερειακού δικαστηρίου Χάγης, με τόπο συνεδριάσεως το Άμστερνταμ), της 7ης Ιουλίου 2014, περί απορρίψεως της δεύτερης αιτήσεως διεθνούς προστασίας που είχε υποβάλει ο X.
- 23 Στις 30 Νοεμβρίου 2015, ο X ενημερώθηκε ότι η ποινική υπόθεση που τον αφορούσε τέθηκε στο αρχείο.
- 24 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (περιφερειακό δικαστήριο Χάγης, με τόπο συνεδριάσεως το Άμστερνταμ), αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Πρέπει το άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού [Δουβλίνο III] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η Ιταλική Δημοκρατία κατέστη το υπεύθυνο κράτος μέλος για την εξέταση της αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υπέβαλε στο κράτος αυτό ο αιτών στις 23 Οκτωβρίου 2014, και τούτο παρά το γεγονός ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ήταν το αρχικώς υπεύθυνο κράτος μέλος λόγω αιτήσεων διεθνούς προστασίας [...] οι οποίες είχαν προηγουμένως υποβληθεί σε αυτό το κράτος και εκ των οποίων η τελευταία αίτηση εξακολουθούσε κατά τον χρόνο αυτό να εκκρεμεί στις Κάτω Χώρες, επειδή το [Raad van State (Συμβούλιο της Επικρατείας)] δεν είχε ακόμη αποφανθεί επί του ενδίκου μέσου που είχε ασκήσει ο αιτών κατά της αποφάσεως του δικάζοντος δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2014 [...];
- 2) Προκύπτει από το άρθρο 18, παράγραφος 2, του [κανονισμού Δουβλίνο III] ότι, αμέσως μετά την υποβολή του από 5 Μαρτίου 2015 αιτήματος εκ νέου αναλήψεως, οι ολλανδικές αρχές έπρεπε να αναστείλουν την εξέταση της αιτήσεως διεθνούς προστασίας που εξακολουθούσε να είναι εκκρεμής στις Κάτω Χώρες κατά τον χρόνο υποβολής του προαναφερθέντος αιτήματος και ότι έπρεπε να θέσουν τέρμα σε αυτήν κατά την παρέλευση της προθεσμίας του άρθρου 24 [του κανονισμού αυτού] ανακαλώντας ή τροποποιώντας την προγενέστερη απόφαση της 11ης Ιουνίου 2014 περί απορρίψεως της από 4 Ιουνίου 2014 αιτήσεως ασύλου;
- 3) Αν το δεύτερο ερώτημα χρήζει καταφατικής απαντήσεως, μήπως η ευθύνη για την εξέταση της αιτήσεως διεθνούς προστασίας του αιτούντος δεν μεταβιβάστηκε στην Ιταλική Δημοκρατία, αλλά εξακολουθεί να βαρύνει τις ολλανδικές αρχές, επειδή ο καθού δεν ανακάλεσε ούτε τροποποίησε την απόφαση της 11ης Ιουνίου 2014;
- 4) Μήπως, παραλείποντας να πληροφορήσουν τις ιταλικές αρχές ότι το ένδικο μέσο στη δεύτερη διαδικασία ασύλου εξακολουθούσε να εκκρεμεί στις Κάτω Χώρες ενώπιον του [Raad van State (Συμβουλίου της Επικρατείας)], οι ολλανδικές αρχές παρέβησαν την υποχρέωση που υπέχουν από το άρθρο 24, παράγραφος 5, του [κανονισμού Δουβλίνο III] να παράσχουν στις ιταλικές αρχές τις πληροφορίες που θα τους έδιναν τη δυνατότητα να επαληθεύσουν κατά πόσον το δικό τους κράτος μέλος ήταν υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων που θεσπίζονται με τον κανονισμό αυτόν;
- 5) Αν το τέταρτο ερώτημα χρήζει καταφατικής απαντήσεως, οδηγεί η παράβαση αυτή στο συμπέρασμα ότι, ως εκ τούτου, η ευθύνη για την εξέταση της αιτήσεως διεθνούς προστασίας του αιτούντος δεν μεταβιβάστηκε στην Ιταλική Δημοκρατία αλλά εξακολουθεί να βαρύνει τις ολλανδικές αρχές;
- 6) Αν η ευθύνη δεν εξακολουθεί να βαρύνει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μήπως τότε, λαμβανομένης υπόψη της παραδόσεως του αιτούντος από την Ιταλική Δημοκρατία στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών στο πλαίσιο της ποινικής υποθέσεως που τον αφορούσε, οι ολλανδικές αρχές έπρεπε, δυνάμει του άρθρου 17, παράγραφος 1, του [κανονισμού Δουβλίνο III] και κατά παρέκκλιση από το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, να εξετάσουν την υποβληθείσα από αυτόν στην Ιταλία αίτηση διεθνούς προστασίας, οπότε οι ολλανδικές αρχές

ευλόγως δεν είχαν δικαίωμα να κάνουν χρήση της κατά το άρθρο 24, παράγραφος 1, του [κανονισμού Δουβλίνο III] δυνατότητας να ζητήσουν από τις ιταλικές αρχές την εκ νέου ανάληψη του αιτούντος;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 25 Με το πρώτο του ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί εάν το άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III έχει την έννοια ότι το κράτος μέλος στο οποίο έχει υποβληθεί νέα αίτηση διεθνούς προστασίας είναι υπεύθυνο για την εξέτασή της εφόσον δεν έχει υποβληθεί από το εν λόγω κράτος μέλος αίτημα εκ νέου αναλήψεως εντός των προθεσμιών του άρθρου 23, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, παρά το γεγονός, αφενός, ότι άλλο κράτος μέλος ήταν υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας που είχαν υποβληθεί προηγουμένως και, αφετέρου, ότι η προσφυγή κατά της απορρίψεως μίας εξ αυτών των αιτήσεων εκκρεμούσε ενώπιον δικαστηρίου του τελευταίου ως άνω κράτους μέλους κατά τη λήξη των προβλεπόμενων προθεσμιών.
- 26 Για να δοθεί απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα, πρέπει να ληφθεί υπόψη όχι μόνο το γράμμα της οικείας διατάξεως, αλλά και το πλαίσió της και η εν γένει οικονομία της νομοθεσίας της οποίας αποτελεί στοιχείο, καθώς και οι επιδιωκόμενοι από αυτή σκοποί.
- 27 Το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας εκ νέου αναλήψεως ορίζεται στα άρθρα 23 και 24 του κανονισμού Δουβλίνο III. Από το άρθρο 23, παράγραφος 1, του κανονισμού προκύπτει ότι η ανωτέρω διαδικασία εφαρμόζεται, μεταξύ άλλων, στα πρόσωπα που μνημονεύονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', αυτού (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, διάταξη της 5ης Απριλίου 2017, Ahmed, C-36/17, EU:C:2017:273, σκέψεις 26 και 27, καθώς και απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2018, Hasan, C-360/16, EU:C:2018:35, σκέψεις 42 και 43).
- 28 Η τελευταία ως άνω διάταξη αφορά, μεταξύ άλλων, υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα του οποίου η αίτηση διεθνούς προστασίας απορρίφθηκε και ο οποίος υπέβαλε νέα αίτηση σε άλλο κράτος μέλος.
- 29 Από το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III προκύπτει ότι το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του ως άνω κανονισμού καλύπτει, μεταξύ άλλων, τις περιπτώσεις στις οποίες «η αίτηση απορρίπτεται πρωτοδίκως μόνο».
- 30 Ο νομοθέτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης προέβλεψε ειδικώς ότι, σε τέτοιες περιπτώσεις, το υπεύθυνο κράτος μέλος οφείλει να εξασφαλίζει ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει ή είχε τη δυνατότητα πραγματικής προσφυγής κατά της αποφάσεως αυτής δυνάμει του άρθρου 46 της οδηγίας 2013/32.
- 31 Δεδομένου ότι το άρθρο 46 προβλέπει το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά αποφάσεως της αρμόδιας αρχής, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού Δουβλίνο III αφορά, μεταξύ άλλων, τις περιπτώσεις στις οποίες μια αίτηση διεθνούς προστασίας απορρίφθηκε με απόφαση της αρμόδιας αρχής η οποία δεν έχει ακόμα καταστεί απρόσβλητη.
- 32 Επομένως, η διαδικασία εκ νέου αναλήψεως η οποία προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού Δουβλίνο III εφαρμόζεται σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος έχει υποβάλει νέα αίτηση διεθνούς προστασίας σε κράτος μέλος, παρά το γεγονός ότι αίτηση διεθνούς προστασίας η οποία είχε υποβληθεί προηγουμένως σε άλλο κράτος μέλος είχε απορριφθεί με απόφαση της αρμόδιας αρχής, ακόμη και αν η απόφαση αυτή δεν έχει ακόμα καταστεί απρόσβλητη λόγω ασκήσεως προσφυγής εκκρεμούσας ενώπιον δικαστηρίου του τελευταίου ως άνω κράτους μέλους.

- 33 Κατά συνέπεια, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι αρχές του κράτους μέλους στο οποίο είχε υποβληθεί αυτή η νέα αίτηση είχαν τη δυνατότητα, δυνάμει του άρθρου 23, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, να υποβάλουν αίτημα εκ νέου αναλήψεως του οικείου προσώπου.
- 34 Εντούτοις, υποχρεούνταν, σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, να υποβάλουν το εν λόγω αίτημα το ταχύτερο δυνατόν και, εν πάση περιπτώσει, εντός των προθεσμιών που προβλέπονται στη συγκεκριμένη διάταξη, δεδομένου ότι τέτοιο αίτημα δεν δύναται να υποβληθεί νομίμως εκπρόθεσμα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 26ης Ιουλίου 2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, σκέψη 67).
- 35 Τόσο από το γράμμα του άρθρου 23, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III όσο και από την εν γένει οικονομία και τους σκοπούς του προκύπτει ότι, σε περίπτωση παρελεύσεως των ανωτέρω προθεσμιών, η ευθύνη μεταφέρεται αυτοδικαίως στο κράτος μέλος στο οποίο έχει υποβληθεί νέα αίτηση διεθνούς προστασίας (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 26ης Ιουλίου 2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, σκέψη 61, και της 25ης Οκτωβρίου 2017, Shiri, C-201/16, EU:C:2017:805, σκέψη 30).
- 36 Δεν δύναται να αποτελέσουν πρόσκομμα σε αυτήν τη μεταβίβαση ευθύνης το ότι άλλο κράτος μέλος ήταν υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας που είχαν υποβληθεί προηγουμένως και το ότι η προσφυγή που ασκήθηκε κατά της απορρίψεως μίας εκ των αιτήσεων αυτών εκκρεμούσε, ενώπιον δικαστηρίου του εν λόγω κράτους μέλους, κατά τη λήξη των ίδιων προθεσμιών.
- 37 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι, καθορίζοντας με σαφήνεια τις συνέπειες της παρελεύσεως των προθεσμιών του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III, ο νομοθέτης της Ένωσης προέβλεψε κατά τρόπο μη διφορούμενο ότι οι καθυστερήσεις που βαρύνουν το κράτος μέλος στο οποίο έχει υποβληθεί νέα αίτηση διεθνούς προστασίας πρέπει να συνεπάγονται μεταβίβαση ευθύνης, χωρίς να περιορίζει την εφαρμογή του κανόνα αυτού σε ειδικές διαδικασίες εκ νέου αναλήψεως και, ιδίως, χωρίς να εξαρτά την εν λόγω μεταβίβαση ευθύνης από τον τρόπο διεξαγωγής των διαδικασιών σχετικά με τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που είχαν προηγουμένως υποβληθεί σε άλλο κράτος μέλος.
- 38 Αληθεύει, βεβαίως, ότι η λύση αυτή ενδέχεται να οδηγήσει το κράτος μέλος στο οποίο έχει υποβληθεί νέα αίτηση διεθνούς προστασίας να την εξετάσει ακόμη και σε περίπτωση που βρίσκεται σε εξέλιξη ή έχει ήδη ολοκληρωθεί εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας του ίδιου προσώπου σε άλλο κράτος μέλος.
- 39 Εντούτοις, τούτο αποτελεί συνέπεια των επιλογών του νομοθέτη της Ένωσης, καθόσον αυτός έχει προβλέψει, γενικώς, τέτοια μεταβίβαση ευθύνης στις περιπτώσεις που καλύπτονται από τις διαδικασίες εκ νέου αναλήψεως, ενώ το πεδίο εφαρμογής των διαδικασιών αυτών, όπως προκύπτει από το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχεία β' έως δ', του ίδιου κανονισμού, καλύπτει, μεταξύ άλλων, περιπτώσεις στις οποίες διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες βρίσκονται σε εξέλιξη ή έχουν ολοκληρωθεί σε άλλο κράτος μέλος.
- 40 Κατά συνέπεια, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III έχει την έννοια ότι το κράτος μέλος στο οποίο έχει υποβληθεί νέα αίτηση διεθνούς προστασίας είναι υπεύθυνο για την εξέτασή της εφόσον δεν έχει υποβληθεί από το εν λόγω κράτος μέλος αίτημα εκ νέου αναλήψεως εντός των προθεσμιών του άρθρου 23, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, παρά το γεγονός, αφενός, ότι άλλο κράτος μέλος ήταν υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας που είχαν υποβληθεί προηγουμένως και, αφετέρου, ότι η προσφυγή κατά της απορρίψεως μίας εξ αυτών των αιτήσεων εκκρεμούσε ενώπιον δικαστηρίου του τελευταίου ως άνω κράτους μέλους κατά τη λήξη των προβλεπόμενων προθεσμιών.

Επί του δεύτερου ερωτήματος

- 41 Με το δεύτερο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί εάν το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III έχει την έννοια ότι η υποβολή από κράτος μέλος αιτήματος εκ νέου αναλήψεως υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος βρίσκεται χωρίς τίτλο διαμονής στο έδαφός του επιβάλλει στο εν λόγω κράτος μέλος να αναστείλει την εξέταση προσφυγής ασκηθείσας κατά της απορρίψεως αιτήσεως διεθνούς προστασίας που είχε υποβληθεί προηγουμένως, και εν συνεχεία να θέσει τέρμα στην εξέταση σε περίπτωση αποδοχής του αιτήματος από το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το ανωτέρω αίτημα.
- 42 Μολονότι το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III προβλέπει διάφορες υποχρεώσεις σχετικά με τον τρόπο εξετάσεως αιτήσεως διεθνούς προστασίας, αναλόγως του σταδίου προόδου της οικείας διαδικασίας διεθνούς προστασίας, οι υποχρεώσεις αυτές σκοπό έχουν να εξασφαλίσουν τη συνέχιση της διαδικασίας διεθνούς προστασίας και δεν απαιτούν την αναστολή ή τη διακοπή της σε οποιοδήποτε κράτος μέλος.
- 43 Επιπροσθέτως, από κανένα στοιχείο της εν λόγω διατάξεως δεν προκύπτει ότι οι υποχρεώσεις που αυτή καθορίζει απευθύνονται στο αιτούν κράτος μέλος. Αντιθέτως, από την εν γένει οικονομία του άρθρου 18 προκύπτει ότι οι υποχρεώσεις αυτές σκοπό έχουν να καθορίσουν τη μεταχείριση της οποίας πρέπει να τυγχάνει το οικείο πρόσωπο κατόπιν της μεταφοράς του σε άλλο κράτος μέλος.
- 44 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III έχει την έννοια ότι η υποβολή από κράτος μέλος αιτήματος εκ νέου αναλήψεως υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος βρίσκεται χωρίς τίτλο διαμονής στο έδαφός του δεν επιβάλλει στο εν λόγω κράτος μέλος να αναστείλει την εξέταση προσφυγής ασκηθείσας κατά της απορρίψεως αιτήσεως διεθνούς προστασίας που είχε υποβληθεί προηγουμένως, και εν συνεχεία να θέσει τέρμα στην εξέταση σε περίπτωση αποδοχής του αιτήματος από το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το ανωτέρω αίτημα.

Επί του τρίτου ερωτήματος

- 45 Κατόπιν της απαντήσεως που δόθηκε στο δεύτερο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση επί του τρίτου ερωτήματος.

Επί του τετάρτου ερωτήματος

- 46 Με το τέταρτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί εάν το άρθρο 24, παράγραφος 5, του κανονισμού Δουβλίνο III έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κράτος μέλος το οποίο υποβάλλει αίτημα εκ νέου αναλήψεως δυνάμει του άρθρου 24 του κανονισμού αυτού, μετά τη λήξη, εντός του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα, των προθεσμιών του άρθρου 23, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, υποχρεούται να ενημερώσει τις αρχές του τελευταίου ως άνω κράτους μέλους ότι εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου του αιτούντος κράτους μέλους προσφυγή κατά της απορρίψεως αιτήσεως διεθνούς προστασίας που είχε υποβληθεί προηγουμένως.
- 47 Το άρθρο 24, παράγραφος 5, του κανονισμού Δουβλίνο III προβλέπει ότι το αίτημα εκ νέου αναλήψεως υποβάλλεται με τη χρήση υποδείγματος και συμπεριλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία ή έμμεσες αποδείξεις όπως περιγράφονται στους δύο καταλόγους που μνημονεύονται στο άρθρο 22, παράγραφος 3, του ως άνω κανονισμού και/ή συναφή στοιχεία από τις δηλώσεις του ενδιαφερόμενου προσώπου, που επιτρέπουν στις αρχές του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να επαληθεύει εάν είναι υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων που ορίζει ο εν λόγω κανονισμός.

- 48 Επομένως, από καθεαυτό το γράμμα του άρθρου 24, παράγραφος 5, του ανωτέρω κανονισμού προκύπτει ότι η υποχρέωση διαβίβασως πληροφοριών η οποία βαρύνει το αιτούν κράτος μέλος περιορίζεται στα στοιχεία που επιτρέπουν στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να εκτιμήσει κατά πόσον είναι υπεύθυνο.
- 49 Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται και από την εν γένει οικονομία του κανονισμού Δουβλίνο III, δεδομένου ότι η υποβολή αιτήματος εκ νέου αναλήψεως συμβάλλει στον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους και πρέπει να επιτρέπει στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να προβεί, σύμφωνα με το άρθρο 25, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, στις αναγκαίες επαληθεύσεις προκειμένου να εκτιμήσει εάν είναι υπεύθυνο.
- 50 Από τις απαντήσεις που δόθηκαν στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα προκύπτει ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στην οποία η ευθύνη του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεμελιώνεται στη λήξη των προθεσμιών του άρθρου 23, παράγραφος 2, του ως άνω κανονισμού, το γεγονός ότι εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου του αιτούντος κράτους μέλους προσφυγή κατά της απορρίψεως αιτήσεως διεθνούς προστασίας η οποία είχε υποβληθεί προηγουμένως δεν επηρεάζει τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους.
- 51 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι πληροφορίες σχετικά με τέτοια προσφυγή είναι χρήσιμες για το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ώστε να εκτιμήσει εάν είναι υπεύθυνο και, επομένως, δεν είναι αναγκαίο να διαβιβασθούν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 24, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού.
- 52 Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από τους καταλόγους που μνημονεύονται στην εν λόγω διάταξη και περιλαμβάνονται στο παράρτημα II του κανονισμού 1560/2003, καθώς και από το τυποποιημένο έντυπο που προβλέπεται για τα αιτήματα εκ νέου αναλήψεως, το οποίο αποτελεί το παράρτημα III του κανονισμού αυτού. Πράγματι, οι ανωτέρω κατάλογοι και το ανωτέρω έντυπο ουδώς αναφέρονται στις διαδικασίες προσφυγών που έχουν ασκηθεί κατά αποφάσεων με τις οποίες απορρίφθηκαν προηγουμένως υποβληθείσες αιτήσεις διεθνούς προστασίας.
- 53 Κατά συνέπεια, το άρθρο 24, παράγραφος 5, του κανονισμού Δουβλίνο III έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κράτος μέλος το οποίο υποβάλλει αίτημα εκ νέου αναλήψεως δυνάμει του άρθρου 24 του κανονισμού αυτού μετά τη λήξη, εντός του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα, των προθεσμιών του άρθρου 23, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, δεν υποχρεούται να ενημερώσει τις αρχές του τελευταίου ως άνω κράτους μέλους ότι εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου του αιτούντος κράτους μέλους προσφυγή κατά της απορρίψεως αιτήσεως διεθνούς προστασίας που είχε υποβληθεί προηγουμένως.

Επί του πέμπτου ερωτήματος

- 54 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση επί του πέμπτου ερωτήματος.

Επί του έκτου ερωτήματος

- 55 Με το έκτο του ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν το άρθρο 17, παράγραφος 1, και το άρθρο 24 του κανονισμού Δουβλίνο III έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης ως είχε κατά τον χρόνο της αποφάσεως περί μεταφοράς, στην οποία ο αιτών διεθνή προστασία παραδόθηκε από ένα πρώτο κράτος μέλος σε ένα δεύτερο κράτος μέλος κατ' εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και πλέον βρίσκεται στο έδαφος του τελευταίου χωρίς να έχει υποβάλει σε αυτό νέα αίτηση διεθνούς προστασίας, το δεύτερο

αυτό κράτος μέλος δεν μπορεί νομίμως να ζητήσει από το πρώτο κράτος μέλος την εκ νέου ανάληψη του συγκεκριμένου αιτούντος και, αντιθέτως, οφείλει να αποφασίσει την εξέταση της αιτήσεως που αυτός έχει υποβάλει.

- 56 Το άρθρο 24, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III προβλέπει ότι ένα κράτος μέλος δύναται, μεταξύ άλλων, να ζητήσει από άλλο κράτος μέλος να αναλάβει εν νέου πρόσωπο μνημονευόμενο στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του ίδιου κανονισμού το οποίο βρίσκεται στο έδαφός του χωρίς τίτλο διαμονής και χωρίς να έχει ασκήσει σε αυτό νέα αίτηση διεθνούς προστασίας, όταν εκτιμά ότι το δεύτερο αυτό κράτος μέλος είναι υπεύθυνο βάσει της τελευταίας ως άνω διατάξεως.
- 57 Καθόσον στην προαναφερθείσα διάταξη δεν διατυπώνεται καμία απαίτηση όσον αφορά τον τρόπο εισόδου του οικείου προσώπου στο έδαφος του αιτούντος κράτους μέλους, διαπιστώνεται ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν εξάρτησε τη δυνατότητα υποβολής αιτήματος εκ νέου αναλήψεως από οποιαδήποτε σχετική προϋπόθεση.
- 58 Σε αυτό το πλαίσιο, και λαμβανομένης υπόψη της αυτοτέλειας των διαδικασιών που προβλέπονται, αντιστοίχως, από τον κανονισμό Δουβλίνο III και από την απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), διαδικασίες με τις οποίες επιδιώκονται διαφορετικοί σκοποί και μεταξύ των οποίων δεν χωρεί υποκατάσταση, το γεγονός ότι η είσοδος στο έδαφος του αιτούντος κράτους μέλους αποτελεί συνέπεια της εκτέλεσεως ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως δεν δύναται, αυτό καθεαυτό, να αποκλείσει την υποβολή αιτήματος εκ νέου αναλήψεως.
- 59 Εξάλλου, αντίθετη λύση θα απέτρεπε, ενδεχομένως, τα κράτη μέλη από το να αιτούνται την παράδοση αιτούντος διεθνή προστασία προς τον σκοπό ασκήσεως ποινικής δίωξεως, προκειμένου να αποφύγουν να μεταφερθεί στα ίδια η ευθύνη της εξετάσεως της αιτήσεώς του μετά την περάτωση της ποινικής διαδικασίας, κάτι που θα ενθάρρυνε την ατιμωρησία και θα υπονόμειε την αποτελεσματικότητα της επιβολής της ποινικής νομοθεσίας στο οικείο κράτος μέλος.
- 60 Εξάλλου, από καθεαυτό το γράμμα του άρθρου 17, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III προκύπτει ότι η διάταξη αυτή επιτρέπει σε κράτος μέλος να αποφασίζει να εξετάσει «αίτηση διεθνούς προστασίας που έχει κατατεθεί» σε αυτό, όπερ συνεπάγεται ότι η εν λόγω διάταξη δεν έχει ως αντικείμενο ή ως συνέπεια το να επιτρέπει σε κράτος μέλος να αποφασίζει την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας η οποία δεν έχει υποβληθεί σε αυτό.
- 61 Η ερμηνεία αυτή είναι συνεπής και προς τον σκοπό της συγκεκριμένης διατάξεως, ήτοι τη διαφύλαξη των προνομίων των κρατών μελών κατά την άσκηση του δικαιώματος χορηγήσεως ασύλου (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 2013, *Abdullahi*, C-394/12, EU:C:2013:813, σκέψη 57, και της 16ης Φεβρουαρίου 2017, *C. K.* κ.λπ., C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, σκέψη 53).
- 62 Κατά συνέπεια, η εν λόγω διάταξη δεν είναι, εν πάση περιπτώσει, ικανή να αποτελέσει πρόσκομμα στην υποβολή αιτήματος εκ νέου αναλήψεως σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στην οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν είχε υποβάλει νέα αίτηση διεθνούς προστασίας στο αιτούν κράτος μέλος.
- 63 Κατόπιν των ανωτέρω, στο έκτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 17, παράγραφος 1, και το άρθρο 24 του κανονισμού Δουβλίνο III έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης ως είχε κατά τον χρόνο της αποφάσεως περί μεταφοράς, στην οποία ο αιτών διεθνή προστασία παραδόθηκε από ένα πρώτο κράτος μέλος σε ένα δεύτερο κράτος μέλος κατ' εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως και πλέον βρίσκεται στο έδαφος του τελευταίου χωρίς να έχει υποβάλει σε αυτό νέα αίτηση διεθνούς προστασίας, το δεύτερο αυτό κράτος μέλος δύναται να ζητήσει από το πρώτο κράτος μέλος την εκ νέου ανάληψη του συγκεκριμένου αιτούντος και δεν υποχρεούται να αποφασίσει την εξέταση της αιτήσεως που αυτός έχει υποβάλει.

Επί των δικαστικών εξόδων

⁶⁴ Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, έχει την έννοια ότι το κράτος μέλος στο οποίο έχει υποβληθεί νέα αίτηση διεθνούς προστασίας είναι υπεύθυνο για την εξέτασή της εφόσον δεν έχει υποβληθεί από το εν λόγω κράτος μέλος αίτημα εκ νέου αναλήψεως εντός των προθεσμιών του άρθρου 23, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, παρά το γεγονός, αφενός, ότι άλλο κράτος μέλος ήταν υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας που είχαν υποβληθεί προηγουμένως και, αφετέρου, ότι η προσφυγή κατά της απορρίψεως μίας εξ αυτών των αιτήσεων εκκρεμούσε ενώπιον δικαστηρίου του τελευταίου ως άνω κράτους μέλους κατά τη λήξη των προβλεπόμενων προθεσμιών.
- 2) Το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι η υποβολή από κράτος μέλος αιτήματος εκ νέου αναλήψεως υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος βρίσκεται χωρίς τίτλο διαμονής στο έδαφός του δεν επιβάλλει στο εν λόγω κράτος μέλος να αναστείλει την εξέταση προσφυγής ασκηθείσας κατά της απορρίψεως αιτήσεως διεθνούς προστασίας που είχε υποβληθεί προηγουμένως, και εν συνεχεία να θέσει τέρμα στην εξέταση σε περίπτωση αποδοχής του αιτήματος από το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται το ανωτέρω αίτημα.
- 3) Το άρθρο 24, παράγραφος 5, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κράτος μέλος το οποίο υποβάλλει αίτημα εκ νέου αναλήψεως δυνάμει του άρθρου 24 του κανονισμού αυτού μετά τη λήξη, εντός του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα, των προθεσμιών του άρθρου 23, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, δεν υποχρεούται να ενημερώσει τις αρχές του τελευταίου ως άνω κράτους μέλους ότι εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου του αιτούντος κράτους μέλους προσφυγή κατά της απορρίψεως αιτήσεως διεθνούς προστασίας που είχε υποβληθεί προηγουμένως.
- 4) Το άρθρο 17, παράγραφος 1, και το άρθρο 24 του κανονισμού 604/2013 έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης ως είχε κατά τον χρόνο της αποφάσεως περί μεταφοράς, στην οποία ο αιτών διεθνή προστασία παραδόθηκε από ένα πρώτο κράτος μέλος σε ένα δεύτερο κράτος μέλος κατ' εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και πλέον βρίσκεται στο έδαφος του τελευταίου χωρίς να έχει υποβάλει σε αυτό νέα αίτηση διεθνούς προστασίας, το δεύτερο αυτό κράτος μέλος δύναται να ζητήσει από το πρώτο κράτος μέλος την εκ νέου ανάληψη του συγκεκριμένου αιτούντος και δεν υποχρεούται να αποφασίσει την εξέταση της αιτήσεως που αυτός έχει υποβάλει.

(υπογραφές)